

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med de af Eksekutorer behandlede Dødsboer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4487).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Effersøe: Spørgsmaalet om Tilvebringelse af nye og bedre Lovregler for Testamentseksekutorer har i adskillige Aar været Genstand for Behandling i Justitsministeriet og Rigsdagen, og der er nedlagt et betydeligt Arbejde heri. Jeg skal tillade mig at fremføre nogle Data. Justitsminister Rump fremsatte den 22. Januar 1897 i Landstinget et Lovforslag, der gik ud paa at indføre et mere effektivt Tilsyn med Testamentseksekutorer, end Datidens Lovgivning hjemlede. Dette Lovforslag havde altsaa samme Formaal som det nu foreliggende. Benyttelsen af Testamentsseksekutorer var taget stærkt til, og Tilsynet med dem var kun ringe; der krævedes blot af Eksekutorerne en Beskikkelse fra Ministeriet, men naar der ikke var noget at udsætte paa vedkommende Eksekutors Forhold i Henseende til Paalidelighed og Vederhæftighed, havde det offentlige ikke synderlig mere at sige, naar han havde taget Boet under Behandling. Den eneste offentlige Kontrol, der førtes under Behandlingen, bestod væsentlig i Eksekutors Indsendelse af en Kasseekstrakt to Gange om Aaret. Udover dette havde det offentlige kun den Myndighed at afsætte en Eksekutor, naar det godtgjordes, at han utilbørligt forhaledes Boets Behandling. Vedkommende Landstingsudvalg samt Landstinget tiltraadte i det væsentlige Forslaget, som derefter i Samlingen 1898—99 kom til Behandling i Folketinget. Et Udvalg tiltraadte det her i Realiteten, men anbefalede en ændret Form. Medens Ministeriets af Landstinget tiltraadte Forslag var beregnet paa at slutte sig til den gældende Ret, udarbejdede Folketingsudvalget et helt nyt Lovforslag, der indeholdt

saavel den gældende Ret som de af Regeringen foreslaaede nye Regler. Folketinget vedtog dette Forslag, der derpaa kom til Behandling i Landstinget i Samlingen 1899—1900. Landstinget imødekom vel Folketinget med Hensyn til Formen, men ændrede for øvrigt Forslaget, og dette sidste har antagelig været Grunden til, at Lovforslagets Behandling standsede i Folketinget i den paafølgende Rigsdagssamling. Først nu kommer Sagen frem igen her i Rigsdagen. I Mellemtiden har Hovedbestyrelsen for den danske Sagførerforening og Sagførerraadet beskæftiget sig med Spørgsmaalet, og endelig kom for nylig Administrationskommissionens og Justitsministeriets Indsats i Sagen.

Der har vel været gjort Forsøg paa at skaffe en bedre Kontrol ad administrativ Vej, men Sagen har ikke kunnet ordnes tilfredsstillende paa den Maade; der maa tilvebringes hensigtsmæssige Lovregler. Landstingets Venstre er fuldkommen klar herover, og jeg kan paa mit Partis Vegne give det foreliggende Lovforslag Tilslutning i dets Almindelighed; jeg erkender tillige, at det er nødvendigt, at Sagen fremmes saa hurtigt, som dens Beskaffenhed tillader. Jeg er enig med den højtærede Justitsminister i, at der udkræves en samlet, ensartet og hurtigt arbejdende Tilsyns- og Revisionsmyndighed for disse Boer.

Det fremgaar af de foreliggende Oplysninger, at Sagen har været Genstand for en grundig og god Forberedelse. Administrationskommissionen ses at have foretaget en indgaaende Undersøgelse af Spørgsmaalet, hvorefter Kommissionen har udarbejdet et Forslag, der har dannet Grundlag for det her i Tinget fremsatte Lovforslag. Dette har desuden været Genstand for Samarbejde mellem Administrationskommissionen og Ministeriet.

Angaaende Lovforslaget i dets Almindelighed vil jeg kun henstille til Overvejelse, om det ikke vilde være mest hensigtsmæssigt og derfor rigtigst at optage Formen for de i Rigsdagssamlingerne 1898—99 og 1899—1900 fremsatte Lovforslag, saaledes at alle Bestemmelser om Testamentseksekutorer optages i Loven og ikke blot Reglerne for Tilsyn med disse — dette selvfølgelig kun af Hensigtsmæssighedsgrunde.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal jeg tillade mig at fremføre nogle faa Bemærkninger. Naar det i § 3, 3die Stykke, hedder, at de nærmere Regler angaaende de tilsynsførende Myn-